

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171005136/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

Gavns. Da jeg kom tilbage fra Berlin, maatte jeg ønske det af mangfoldige Grunde. Naar jeg styrtede mig ind i Arbejde, var det bare for at glemme; men Arbejdet alene formaede det i Længden ikke. Jeg kunde ikke finde den gamle Hvile i det og alle de Forhaabninger, som fyldte saa helt ud for. Saa traf jeg Augusta Schulze. Hun var en Fryd for mine Øjne, som var blevne vænnede til Kvinder, og hun vakte efterhaanden denne altid pirrende Lyst til at blive raadig over hende, Herre over hende, og til atter engang at føle hele det Trylleri, som en Kvinde, der elsker, kan øse ned over en. Og jeg glemte alt igen —

FRIEN

(meget alvorlig).

Men det maa være forbi, alt dette, nu, Willibald.

WILLIBALD.

Moder! Jeg er bange for, det vilde flytte med for Fremtiden. —

OBERSTEN

(som rejser sig — meget alvorlig).

Der dønte Du Dig selv, Willibald.

WILLIBALD.

Ju, Fader. Det har jeg gjort.